

VALENTIN SILVESTRU – EPIGRAMIST

Maria Martinescu

Abstract:

Valentin Silvestru, writer, drama critic, humorist, epigramist, is present in assets County Museum *Stephen the Great* Vaslui, by donation „Valentin Silvestru” since 2002, donated to the museum by Brândușa Silvestru. The article includes 43 of epigrams, signed with the pseudonym Mariol.

Valentin Silvestru, scriitor, jurnalist, umorist, critic de artă, om de teatru, s-a născut în anul 1924 la Rebricea, județul Vaslui, sat moldovean unde este cel mai curat, mai viu și mai îmbelșugat umor din lume, spunând că a învățat să rădă înainte de a vorbi. La vârsta de 16 ani trimite la revista *Mitică* a lui Tudor Mușatescu un număr de epigrame, dintre care două i-au fost publicate și a fost îndemnat *dă-i înainte*.

În perioada anilor 1939-1940 a publicat în paginile *Umor-ului*, excelente cronici ritmate sub numele Mariol. Din această perioadă datează probabil și următoarele epigrame pe care le voi publica în acest articol. Ele aparțin lui Valentin Silvestru, fiind scrise de mână și au fost găsite în donația Muzeului Județean Vaslui, într-un caiet ce conține pe prima pagină pseudonimul Mariol. Până în anul 1950, Valentin Silvestru a semnat articolele, epigramele cu pseudonime, ce au fost luate de la numele său Marcel Moscovici. Dintre pseudonimele folosite amintim: Mariol, M., P. conf. M.. După anul 1950, tot ce va publica este cu numele Valentin Silvestru.

***Unui fost fecior de bani gata
ajuns valet***

Îți amintești acum de data
Pe când trăiai mai pe picior?
Azi dispărut-au banii gata
Și ai rămas numai fecior.

***Celor care îl acuză pe poetul T.
de mândrie***

Domnilor greșiți în parte
Când astfel îl luați „la vale”
E modest – ba chiar e foarte...
În producțiile sale.

***Nuvelistului M.C. care își acuză
criticii de neînțelegere***

Din proza ta voinde s’aleagă
Idei, ei te-au citit ades
Dar resemnați au înțeles
Că nu au ce să înțeleagă.

***Unuia care mă întreabă dacă să scrie
versuri sau proză***

Din strădania ta toată
Pentru o formula nouă
Sfatul meu e deocamdată
Să te lași de amândouă.

***Unui confrate care mă califică
„o cantitate neînsemnată”***

Identica activitate
Ne apropie comparativ
Eu neînsemnat în cantitate
El neînsemnat calitativ.

Lui X. om norocos

Ești norocos cum iau aminte
Dar cred că soarta-și bate joc:
Căci pân’și dramul cel de minte
L-a prefăcut tot în noroc.

Unui scriitor

Volumu-i alb și elegant
 Cu titlu abracadabrant
 A îmbogățit literatura
 Dar sărăcit-a editura.

Pe mormântul lui X.

Pe timpul scurtei lui trăiri
 Virtutea-i fuse o calitate
 Căci cifra 'ntregei omeniri
 O'mbogătea... c'o unitate.

Pe mormântul soacrei

Dormi iubito, dormi în pace
 Dormi și nu te mai scula
 Căci atâta cât vei zace
 Pacea ta va fi și-a mea.

Unui actor bălbâit

Ca interpret de specimene
 L-am urmărit și-am remarcat
 Că arta lui a culminat
 În „Demosthene”

***Unui plagiator care aleargă după celebritate și a fost
descoperit de presă***

Apreciind obiectiv
 Elanul lui compilatoriu
 Ziarele pe drept motiv
 În fine l-au făcut notoriu.

***Unei domnișoare care
mă amenință***

Pe sub fruntea intelectă
 De-o privești cercetător
 Vezi cum ochii ei reflectă
 Bezna din interior.

***Fetei cu ochi negri
că o să-i cad în mână***

La fel ca micile paiate
 Ce-au vrut în viață să-mi rămână
 Întâi ar vrea să-i cad în mână
 Ca apoi ea să-mi cadă în brațe.

Unuia care mă înjură în versuri

Când epigrama lui răsună
 A gol de spirit nepătruns
 Eu o găsesc atât de bună
 Că nici nu merită răspuns.

Prefață la volumul amicului G.T.

Îngăduiți-i cititori
 Rimatele-i spirituale
 Dacă-s cam slabe uneori
 Sunt cel puțin originale.

Unei doamne

Voind să-mi demonstreze-anume
 Că e femeie virtuoaasă
 M'a invitat la ea acasă
 Că se jena s'o spună'n lume.

Unei perechi într-un restaurant

La masa lor de tipi subțiri
 Privind, remarci îndată țelul
 El o mănâncă din priviri
 Ea îi mănâncă portofelul.

Pe mormântul unui leneș

Bietu'n pace odihnească
 Sub această piatră grea
 A murit precum spunea
 Fiindu-i lene să trăiască.

Pe mormântul unui sinucigaș zgârcit

Zace aicea unul care
 Nimeni după el n'a plâns
 Din zgârcenie prea mare
 Sigur zilele și-a strâns.

Actriței F.D.

Așa ne-a vrut superba diva:
Pe dânsul că-i bogat în bani
Pe mine fiindcă dimpotrivă
Sunt mai sărac ceva în ani.

D-lui G.T. care a anunțat apariția a 20 de epigrame

Până tiparul le va pune
'N afara umbrei de mister
Mai am un scurt răgaz să sper
Că printre ele sunt și bune.

Lui C. Tănase – în posteritate

Sfidând detaliile rotunde
Acolo unde e Parnasul
Tănase sigur va pătrunde
Ca totdeauna tot cu nasul.

Amicului M.

Având o deziluzie mare
Și fiind grozav de disperat
Întâi a vrut să se omoare
Apoi mai rău s-a însurat.

Unui bătrân epigramist care nu mi-a răspuns încă la un catren

Cât aș vrea să-l pun pe roate
Pare a mă refuza
Ori că poate și nu vrea
Ori că vrea și nu mai poate!

Unor autori de humor care scriu

Nerăbdarea lor nu-mi scapă
Căci există și la mine
Ei așteaptă să înceapă
Eu aștept să se termine.

Humoristului Furtună

Ascendența lui îmi scapă
Poate orișice să spună
Nu mi-e frică de furtună
Că-i într-un pahar cu apă

Lui C. Rîuleț care a dispărut din lumea epigramei

După trecutul său măreț
L-a urmărit bizară soartă
Mai cu un simplu Rîuleț
Azi... afluent la Marea Moartă.

Unui cuplu într-o grădină de vară

Dacă-i privești atent cu scopul
De a ghici, le afli traiul:
Pe când femeia bea siropul
El resemnat... mănâncă paiul.

Unui medic care nu vroia să-mi dea adresa

Cercetându-l pare-mi-se
C-am aflat care-i secretul
Lângă Morgă își deschise...
cabinetul!

Hainei mele

Când o îmbrac, puteri obscure
Îmi cântă-n ea o melodie
O fi un freamăt de pădure
Sau e un foșnet de hârtie?

La o reprezentare data de debutanți totdeauna împreună

Despre a lor prietenie
Nimic rău nu se poate spune
La ei, ca pildă de frăție
Până și glumele-s comune.

***Unuia care a scris o
sută de epigrame***

De-l disecam contemplative
Din suta lui fenomenala
Cei doi de zece-s sugestivi
Pentru valoarea integrală.

***Unui pretins scrib care
umbla cu lavaliera***

Soarta neputând să-și sfarme
Cel ce zace aici de față
Face ce a făcut și-n viață:
Doarme.

***Poetului Horia Furtună,
la un ospăț***

Când cu acida și notorica
La vervă pe convivi împușcă
Nu seamănă atât a Horia
Cât pare Cloșcă.

***Pentru cele două circumferințe
ale d-lui Popescu***

Când i se posomorăște mima
Și-l apucă vajnică vreo himeră
Unii zic că vinul cu pricina
L-a băut cu tot cu filoxeră.

***Amicului G. T. care a scos de
curând un nou volum de epigrame***

De pornești pe-al gloriilor drum
Ține seamă de un sfat în viață
Nu-i deajuns să scoți câte-un volum
Trebuie să ai și suprafață.

***Unuia care a scris pe
poarta casei***

Snoabă orișicând s-ar crede
E lipsită de temeii:
Ce-i al dânzei nu se vede
Ce-i pe afară nu-i al ei!

***Amicului Olie care a convins pe
cineva într-o discuție,
lovindu-l cu o rangă***

La 'ntâmplările aceste
Nimeni n-o să mai conteste
Că amicul Olie,
Are o logică de fier.

Pe un mormânt

Neagră, clasică și mare
Dânsa e hotărâtor
Singurul indiciu care
Îl arată scriitor.

Unuia

Din expresia ei umană
C'ondulația permanentă
Nu-i atât de evidentă
Și-n cutia craniană.

Unui bețiv furios

Privit sub prisma de măsură
Raportul e desigur straniu
Cu cât se-ngrașă la centură
Cu atât se strânge sus la craniu.

La circ

Leul crunt precum i-e firea
Iar dresorul după faimă
Dar când își ciocnesc privirea
Ambii tremură de spaimă.

***Unei duduie ceva prea bine
îmbrăcată „cave canem”***

Întrebându-l foarte amical
Ce-i inscripția asta-n limba moartă
Mi-a răspuns c-anunțul de pe poartă
Îl privește numai personal.

Lui Cocoș care făcând epigrame bahice***susține că Epicur i-e Muză***

El scrie slab de vin și crame
 Dar n-aș putea ca să-l înjur
 Când spirit nu-i în epigrame
 L-o fi având la Epicur!

Lui V.

Guraliv ca o femeie
 Vorbăria lui prolixă
 Are câte o idee
 Dar e fixă!

Nedumerire asupra unui menaj***în permanent dezacord***

(După Marțial)

Când dânsul e atât de necinstit
 Și dânsa îl înșeală nesfârșit
 Mă'ntreb: cum nu există armonie
 În potrivita lor căsătorie?

Unuia

La minte fiind nițel opac
 Snobismul lui e tras de păr
 El vrea să treacă drept sărac
 Și e într-adevăr!

***Prietenului I. care e în permanentă
judecată cu un creditor***

Când avocatul cere onorariu
 Și amenda o reclamă procurorul
 Te-aș sfătui să procedezi contrariu
 Și să-ți plătești îndată creditorul.

***Leului care a sfâșiat un tigru
într-o menajerie***

În jungla sa, precum mereu aud
 Un tigru niciodat' n'ar fi răpus
 Dar iată că'ntre oameni l-au adus
 Și a devenit de două ori mai crud.

Reflecție

Dacă bietul X. (pe ducă)
 Ar cuprinde în etate
 Cât păr are sub perucă
 Ar avea doi ani jumate.

***Unui critic care admiră numai
poezii decedați***

Când mă judeci fără de sfială
 Cu'n criteriu cel socot sărac
 Cred că nu merită osteneală
 Ca să mor doar pentru a-ți fi pe plac.

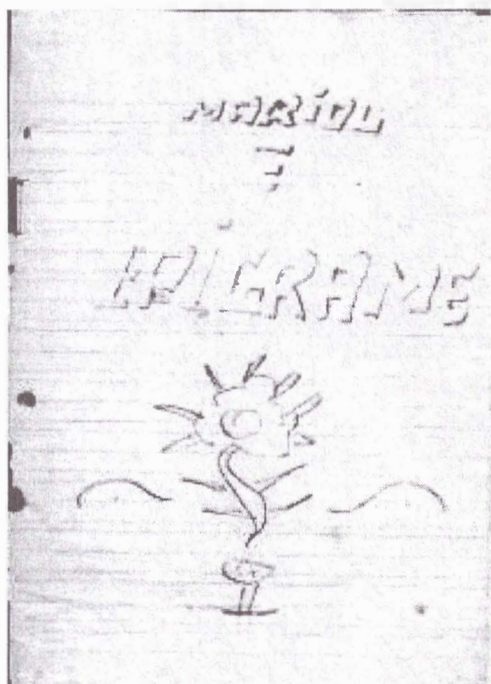
***Amicului N. care trimite numeroase
epistole fără răspuns, femeilor***

Nu știu cam ce le scrii mărunț
 Pe zeci de coale de hârtie
 Cunosc însă un amănunt
 Ceea ce ele nu-ți scriu ție.

BIBLIOGRAFIE GENERALĂ:

- Cavadia, Mircea, *Cine ai fost dumneata, domnule Valentin Silvestru?*, Editura Timpul, Reșița, 1997;
- Caietul manuscris *Epigrame*, nr. inv. 4420S, în patrimoniul Muzeului Județean „Ștefan cel Mare” Vaslui

ANEXE

Mane foal main to tava gale
 agrava 1746

Iti amabilele amabilele date
 to tava tava main pe pava
 to tava tava main pe pava
 to tava tava main pe pava

Ulcera sau sau tava tava
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau

Ulcera sau sau tava tava
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau

Ulcera sau sau tava tava
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau

Ulcera sau sau tava tava
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau

Ulcera sau sau tava tava
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau

Ulcera sau sau tava tava
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau

Ulcera sau sau tava tava
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau
 sau sau sau sau sau sau

Handwritten text in two columns, likely a list or account. Includes a small circular stamp at the bottom right.

Handwritten text in two columns, continuing the list or account from the previous page.

Handwritten text in two columns, continuing the list or account.

Handwritten text in two columns, continuing the list or account.

Handwritten text in two columns, continuing the list or account.

Handwritten text in two columns, continuing the list or account.